

अध्याय १

आरंभ

A man with a beard and glasses, wearing a dark suit and tie, is seated in a library. He is holding an open book and looking at it intently. The library has wooden bookshelves filled with books, a large window with red curtains, and a chandelier hanging from the ceiling. The scene is lit with warm, golden light.

ही कहाणी हजारो वर्ष जुन्या
पुस्तकात सांगितली आहे. मी तुम्हाला सांगत
आहे त्यातील प्रत्येक शब्द सत्य आहे. त्यापैकी
काहींवर विश्वास ठेवणे कठीण होईल,

परंतु सत्य हे अनेकदा
कल्पने पेक्षा खुप वेगळे
असते.

अगदी सुरुवातीला, सूर्य, तारे, पृथ्वी, प्रकाश,
वेळ आणि पहिला माणूस निर्माण करण्यापूर्वी,
तेथे देव होता

पण देवाला त्याचे आयुष्य
सामायिक करायचे
होते. त्याला मित्र आणि
शेजारी हवे होते.

सुरवातीला, प्रथम मनुष्य निर्माण
होण्याआधी, पृथ्वी, सूर्य, तारे, प्रकाश
व वेळ निर्माण होण्याआधीच देव होता.
आरंभविनाच तो एकटा अस्तित्वात होता, पण
तो मर्यादित माणसासारखे एकटा नव्हता. देव
एकाच वेळी तीन व्यक्ती म्हणून अस्तित्वात आहे.
प्रत्येक भिन्न व्यक्ती सह-समान आणि सह-शाश्वत
आहे, एक सार, निसर्ग, शक्ती, कृती आणि
इच्छाशक्ती. तो कर्णमधुर प्रेमाने स्वतः शी
संवाद साधला.

द बायबल * आपल्याला सांगते की देव त्याच्या सिंहासनाभोवती स्तुती करण्यासाठी असंख्य देवदूतांची निर्मिती करतो, परंतु लुसिफर नावाच्या एकाने त्यातील तिसर्या गोष्टीचे बंड केले. देवाने त्यांना स्वर्गातून घालवून दिले आणि लुसिफरचे नाव बदलून सैतान केले गेले. पण ही त्यांची कथा नाही.

पण ही त्यांची कथा नाही.

ही देवाची मानवजातीबरोबर कार्य
करण्याची ही कहाणी आहे.

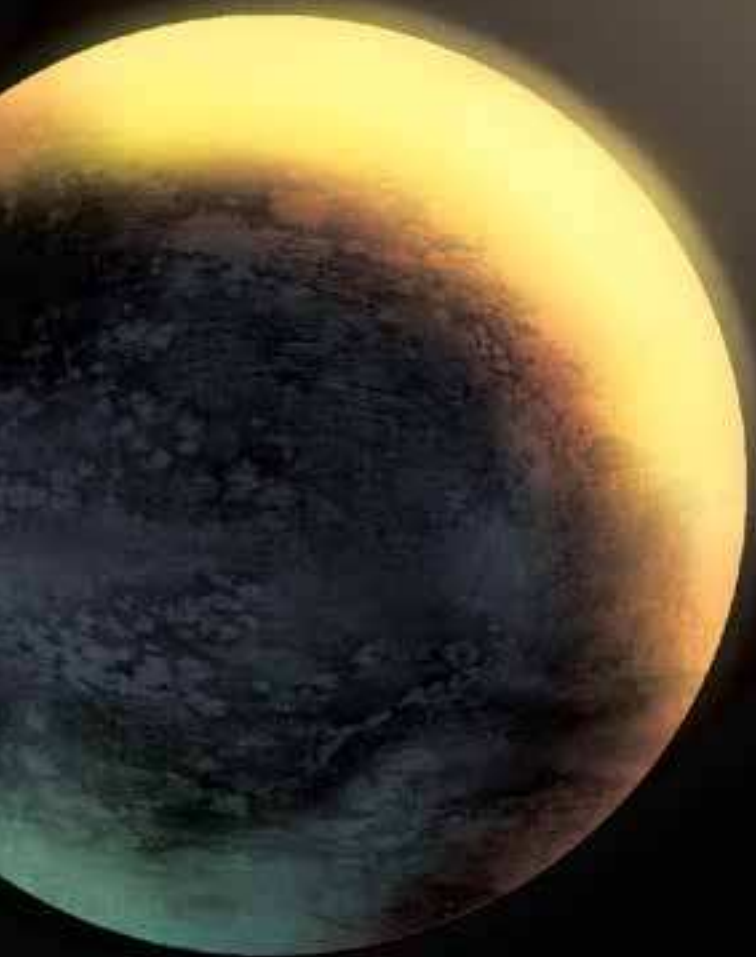
यशया ४५:१८ - साक्षप्त वणनासाठा द बायबल *पृष्ठ ३२२ पाहा.
सैतानाविषयी अधिक माहितीसाठी, पाहा: पाहा: यशया १४:१२-१४;
यहेज्केल २८:१३-१९; मत्तय २५:४१; लक १०:१८; प्रकटीकरण १२:४, २०:२

सुरुवातीला देवाने आकाश व पृथ्वी
निर्माण केली. आणि पृथ्वी निराकार
व रिकामी आहे. मग निर्मात्याने
आपला चेहरा पाण्याकडे वळविला.

अचानक देव अंधारात बोलला...

"प्रकाश होवो"

बरेच आधुनिक पुरुष समजू शकले नाहीत. निर्मात्याने उत्क्रांतीचा उपयोग केला नाही. त्याने सर्व अस्तित्वात नुसते बोलून सर्व निर्माण केले. सहा तासात देवाने रोपे तयार केली आणि पृथ्वी वस्ती करण्यासाठी प्राणी.

सहाव्या दिवशी, वाईट लोक
पहात असताना, देवाने
पृथ्वीच्या धूळपासून एक
नवीन प्राणी निर्माण केला.

देवाने स्वतःचे जीवन मातीच्या शरीरात श्वास
घेतला आणि तो माणूस जिवंत जीव झाला. तो
देवाच्या प्रतिमेत बनविला गेला - प्राण्यांपेक्षा उंच.

देवचा हा नवीन प्राणी मनुष्य होता,
आणि त्याला आदाम नाव दिले.

उत्पात्त १:३१, २:७

देवाने त्याच्या निर्माण
केलेल्या सर्व गोष्टींकडे
पाहिले आणि म्हणाला,
"हे खूप चांगले आहे."

दररोज, देव आदामाबरोबर बोले
आणि जीवन आश्चर्यकारक होते. देवाने
आदामासमोर सर्व प्राणी यासाठी
आणले की त्याने प्रत्येकाला नावे द्यावी.
प्राणी जात असताना, आदामाला कळले
की त्याच्यासारखा जोडीदार नाही.

आणि देव म्हणाला

मी
आदामला मदत
करण्यासाठी एक
जोडीदार निर्माण
करीन.

देव आदामला एक खोल झोप घेण्यास प्रवृत्त करतो आणि नंतर त्याच्या बाजूने बरगडी घेतली. बरगडीसह, देवाने एका सुंदर स्त्रीला आदामचे प्रेमळ सहाय्यक बनविले.

देवाने आदामाला जागे केले आणि त्या स्त्रीला त्याच्याकडे आणले. त्याने त्यांना मुले होण्यास व पृथ्वी पुन्हा भरून टाकण्यास सांगितले आणि आदामाने आपली सुंदर नवीन बायको हव्वा म्हटले.

ती माझ्या हाडांची हाडे आहे आणि माझ्या मांसाचे मांस.

सैतान, त्यांना पहात होता.

ते दोघेही नग्न होते, परंतु मुलांप्रमाणे त्यांनाही याची कल्पना नव्हती.

बागेत ते आनंदी होते. तेथे कोणतेही पाप नव्हते, उपासमार नव्हती; खूप गरम किंवा खूप थंड नव्हते.

देव झाडांबद्दल बोलला ...

तुम्ही बागेतल्या सर्व झाडाचे फळ खाऊ शकता, परंतु बागेतल्या एका मध्यभागी असलेल्या एका झाडाचे फळ खाऊ नका कारण ज्या दिवशी तुम्ही खाल, त्या दिवशी तुम्ही मराल.

उत्पात्त १:२८, २:२,
१६-२२, २५

सैतान देवाचा द्वेष करीत होता आणि देव जे करीत होता ते तो नष्ट करु इच्छित होता, परंतु त्याला हव्वासोबत संवाद साधण्याचा मार्ग आवश्यक होता, म्हणूनच तो एका सुंदर जीवाच्या शरीरात शिरला आणि त्याच्या मुखातून बोलला.

देवाने तुम्हाला
बागेतल्या प्रत्येक झाडाचे
फळ खाऊ शकत नाही
असे सांगितले आहे
का?

तो
म्हणाला की
याशिवाय आम्ही प्रत्येक
झाड खाऊ शकतो, परंतु जर
आम्ही त्यास स्पर्श केला
तर आम्ही मरु.

हा! तुम्ही मरणार
नाही. तुम्ही खाल
तेव्हा तुम्ही देवासारखे
व्हाल. आपण जसे आहोत
तसे पण ज्ञानी व्हाल आणि
आपल्यालाही सर्व चांगले
आणि वाईट कळेल.

हे पाहणे सुंदर आणि ते
असेच दिसते आहे. अन्नासाठी चांगले.
ते खाणे मला शहाणपणाचे ठरेल,
परंतु देवाने हे फळ न खाण्यास
सांगितले.

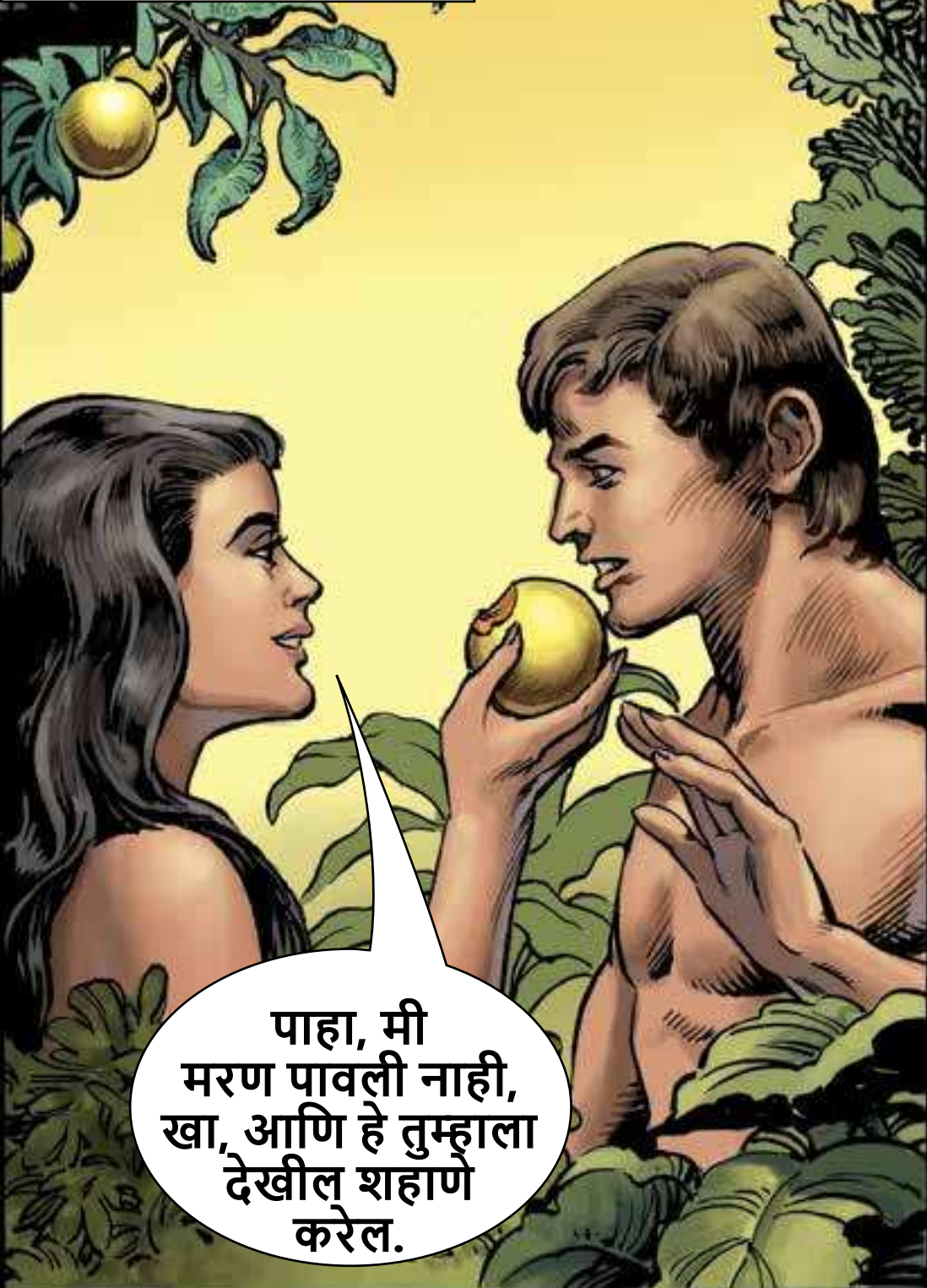
हव्वेला चांगले व वाईट काय
आहे हे माहित नव्हते.

हव्वेने देवाची आज्ञा मोडली
आणि ती फळ खाल्ली.

खूप उशीर झाल्यावर, तिला
समजले की तिची फसवणूक
झाली आहे. यामुळे तिला चांगले
आणि वाईट माहित होते, परंतु
वाईटाने नियंत्रण मिळवले.

हव्वेने हे फळ
आपल्या पतीकडे
नेले आणि त्याला ते
खायला सांगितले.

पाहा, मी
मरण पावली नाही,
खा, आणि हे तुम्हाला
देखील शहाणे
करेल.

उत्पात्त ३:१-६ प्रकटाकरण २०: २

ते ज्ञानी होते आणि
त्यांच्या नग्नतेची
त्यांना लाज वाटली.

हाहाहा! तो आता तुम्हाला ठार
करील! त्याने माझ्याशी काय
केले ते पाहा.

आम्ही
हे काय केले?

आम्ही देवाची आज्ञा
मोडली. तो लवकरच
येणार आहे. आपण
आपली नग्नता झाकली
पाहिजे.

आदाम, तू कुठे
आहेस?

मी
तुमचा आवाज
ऐकला आणि
मला भीती वाटली
कारण मी नग्न
होतो.

तुला कोणी
सांगितले की तू नग्न
आहेस? तू माझ्या आज्ञा
मोडल्या आणि निषिद्ध
फळ खाल्ले काय?

तू मला
दिलेल्या बाईने मला ते
करायला लावले.

A woman with long dark hair, wearing a green dress made of leaves, stands in a forest. She is pointing her right hand towards a white dragon with orange scales on its back and wings. The dragon is standing on a yellowish ground. The background shows trees and a bright sky. A speech bubble is in the top left, and a larger one is in the bottom center.

हिस्सस ...

सर्पाने मला
फसवले. त्याने मला सांगितले की
मी मरणार नाही, मी तुझ्यासारखी होईल,
परंतु मी तुझ्यासारखी नाही. मला
वाईट वाटते.

म्हणून देवाने सर्पाला
शाप दिला आणि
त्याला म्हणाला ...

मी तुझी
संतती आणि स्त्रीचे मूल शत्रू
करीन. तुझी संतती स्त्रीच्या मुलाची टाच
फोडतील, परंतु तो तुझ्या डोक्यावर
जखम करेल.

कारण तू हे केलेस
म्हणून मी तुला पोटावर
सरपटायला लावेल आणि तुझ्या
तोंडात धूळ घालील.

भविष्यातील लढाईचे
हे वचन दिले
आहे. अशी वेळ
येईल जेव्हा स्त्रीचे
बीज सैतानाला
हरवेल. ही व्यक्ती
मानवजात परत
देवाकडे आणेल
आणि पाप व
मृत्यूच्या शापातून
त्यांची सुटका करेल.

देव एका क्षणातच लुसिफर आणि त्याच्या सर्व देवदूतांचा
नाश करू शकला असता परंतु त्याने त्यांना परीक्षेसारखे
जग दिले मानवी वंशशाचे, लोक देवाचे अनुसरण करतील
की ते सैतानाचे त्याच्या बंडखोरीत अनुसरण करतील?

उत्पात्त ३:१३-१५

देव मानवजातीला
शाप देत म्हणाला ...

आदाम, कारण तू तुझ्या
बायकोच्या मनावर विश्वास ठेवलास
आणि माझे उल्लंघन केले म्हणून मी
या पृथ्वीला शाप देईन आणि काटेरी झुडुपे,
भार्जीपाल्या यापेक्षा अधिक चांगले वाढवीन
आणि मग तुला

जामीन खाण्यासाठी काहीतरी तयार
करण्यासाठी कठोर परिश्रम करावे लागतील.
जोपर्यंत तू जिवंत रहाशील तोपर्यंत तुम्हाला
दुःख होईल आणि मरण्यापर्यंत आपल्या
चेहर्यावर घाम गाळून काम कराल व
जिथे आपण निर्मित केले होते तेथे परत
जाईपर्यंत.

वचनानुसार आता आदाम आणि हव्हेचा देवासमोर मृत्यू होण्याची वेळ आली होती परंतु त्यांना ठार करण्याऐवजी देवाने त्यांच्या जागी प्राण्यांचा वध केला आणि आदाम आणि हव्वासाठी अंगरखे तयार करण्यासाठी त्यांचे कातडे घेतले.

त्याने
आम्हाला मारले नाही!
आम्ही अजूनही जिवंत
आहोत!

त्याने आमच्याऐवजी
प्राण्यांना मारले!

त्यादिवशी आदम आणि हव्वेचा मृत्यू
झाला नाही, कारण निर्दोष प्राणी त्यांच्या
ठिकाणी मरण पावले. पण त्यांना फाशीची
शिक्षा झाली होती आणि शेवटी तेही
मरणार. मृत्यू हा पापाचा दंड आहे.

आदाम आणि हव्वा आता पापी असल्याने
देवाने त्यांना सुंदर बागेतून बाहेर टाकले म्हणजे
ते जीवनाच्या झाडाचे फळ खाणार नाहीत व
आपल्या पापी स्थितीत सर्वकाळ राहतील.

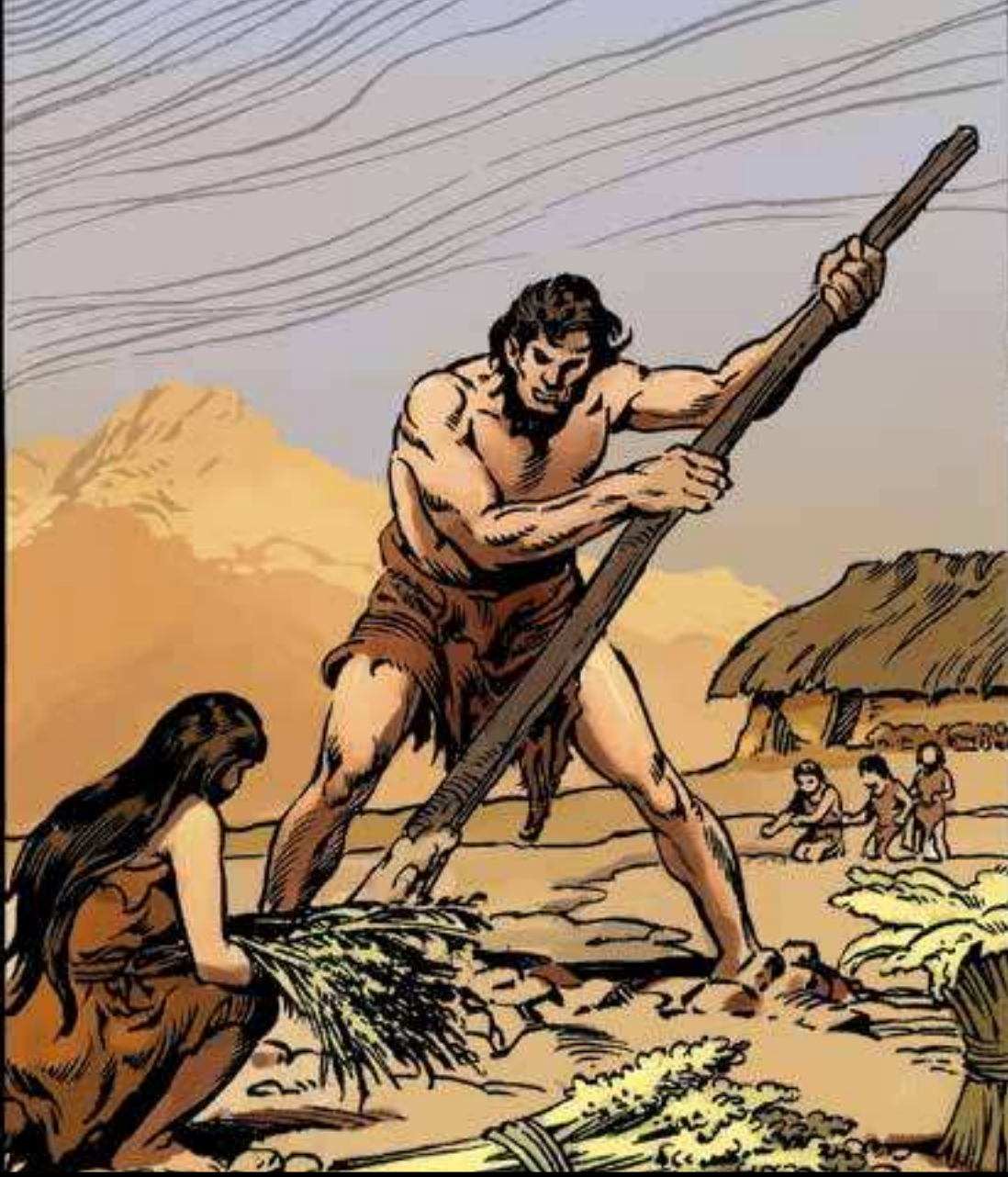

कोणीही जीवनाच्या झाडाकडे जाऊ नये म्हणून देवाने बागेच्या प्रवेशद्वाराजवळ करुब नावाचा एक विशेष प्रकारचा देवदूत ठेवला. अखेरीस बाग नष्ट झाली आणि झाड पृथ्वीवरून सरकले. एक दिवस ते पृथ्वीवर परत आणले जाईल, परंतु मी माझ्या कथेच्या पुढे जात आहे.

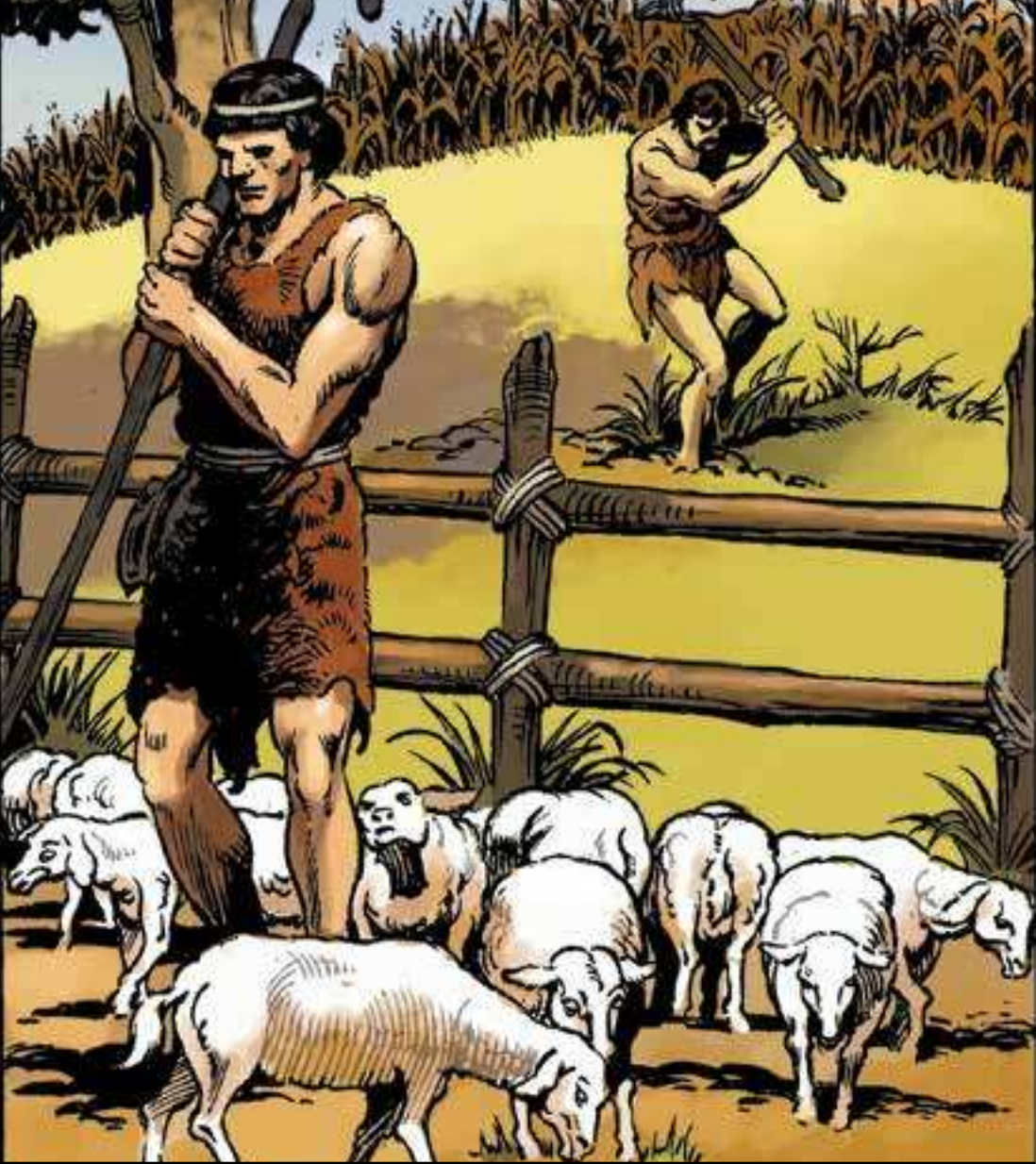
उत्पात्त ३:१७-२४; यहज्कल १८:४

आदाम आणि हव्वेला बरीच मुले होती.
नंतर त्यांची मुले-मुलीही एकमेकांशी लग्न
करतील व त्यांना स्वतःची मुलेही होतील.

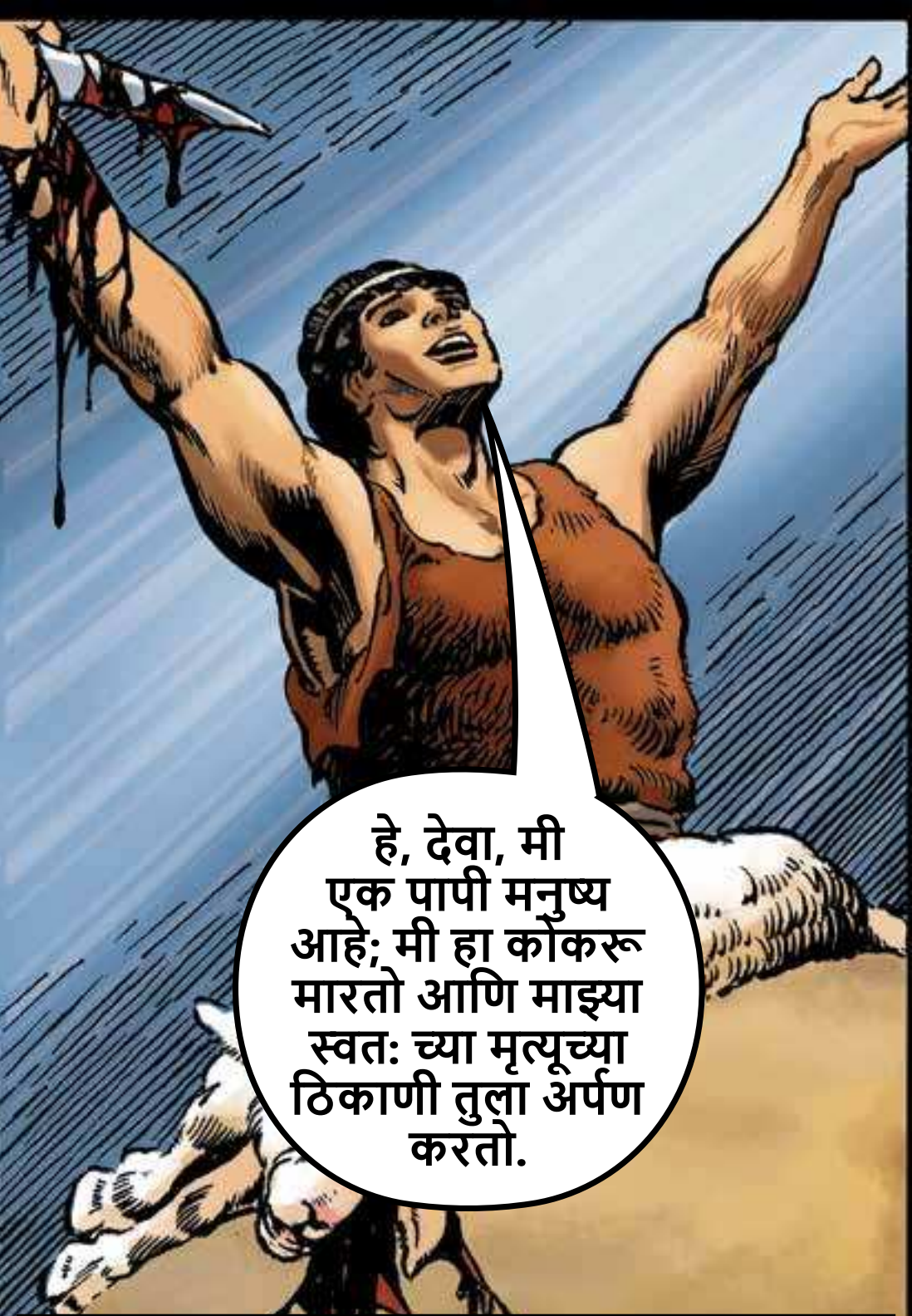

जेव्हा मनुष्यास प्रथम तयार केले गेले, तेव्हा
उत्पत्तीद्वारे विकृती निर्माण करणारी उत्परिवर्ती
जीन्स अद्याप विकसित झाली नव्हती, परंतु
नंतर जेव्हा ही समस्या बनली तेव्हा देवाने आज्ञा
केली जवळच्या नातेवाईकांनी लग्न करू नये.

आदाम आणि हव्वेचा पहिला मुलगा काईनने
भाज्या व फळझाडे घेतली. त्यांचा दुसरा
मुलगा हाबेल यांनी जनावरे वाढवली.
त्यातील सैतानाचा नाश करणारा तो एक
प्रतिज्ञा केलेला मुलगा असेल का?

काईन आणि हाबेलला देवाबद्दल आणि
बागेतल्या घटनांविषयी माहिती होती. पण देव
यापुढे चालत नाही. आदाम आणि त्याचे सर्व
वंशज आदामाच्या आज्ञाभंगामुळे देवापासून
विभक्त झाले. देवाशिवाय जीवन कठीण होते.

हे, देवा, मी
एक पापी मनुष्य
आहे; मी हा कोकरू
मारतो आणि माझ्या
स्वतः च्या मृत्यूच्या
ठिकाणी तुला अर्पण
करतो.

एक दिवस आला जेव्हा दोन मुलांनी देवाची
उपासना करण्याचा निर्णय घेतला. त्यांच्या
वडिलांनी त्यांना सांगितले की देवाने बागेतल्या
प्राण्यांचा वध केला म्हणून विश्वासाने हाबेलाने
एक प्राणी मारला आणि तो देवाला अर्पण केला.

काईनने त्याच्याकडे असलेल्या चांगल्या
गोष्टी अर्पण केल्या परंतु ते रक्तबली
नव्हते. काईनला हे समजले नाही की
त्याच्या पापामुळे देवाला वाईट वाटले.

हे, देवा, कृपया
माझ्याकडून देण्यात येणारी
सर्वोत्कृष्ट भेट स्वीकारा.

या पैकी एखादा वचन दिलेला
उद्धारकर्ता असेल?

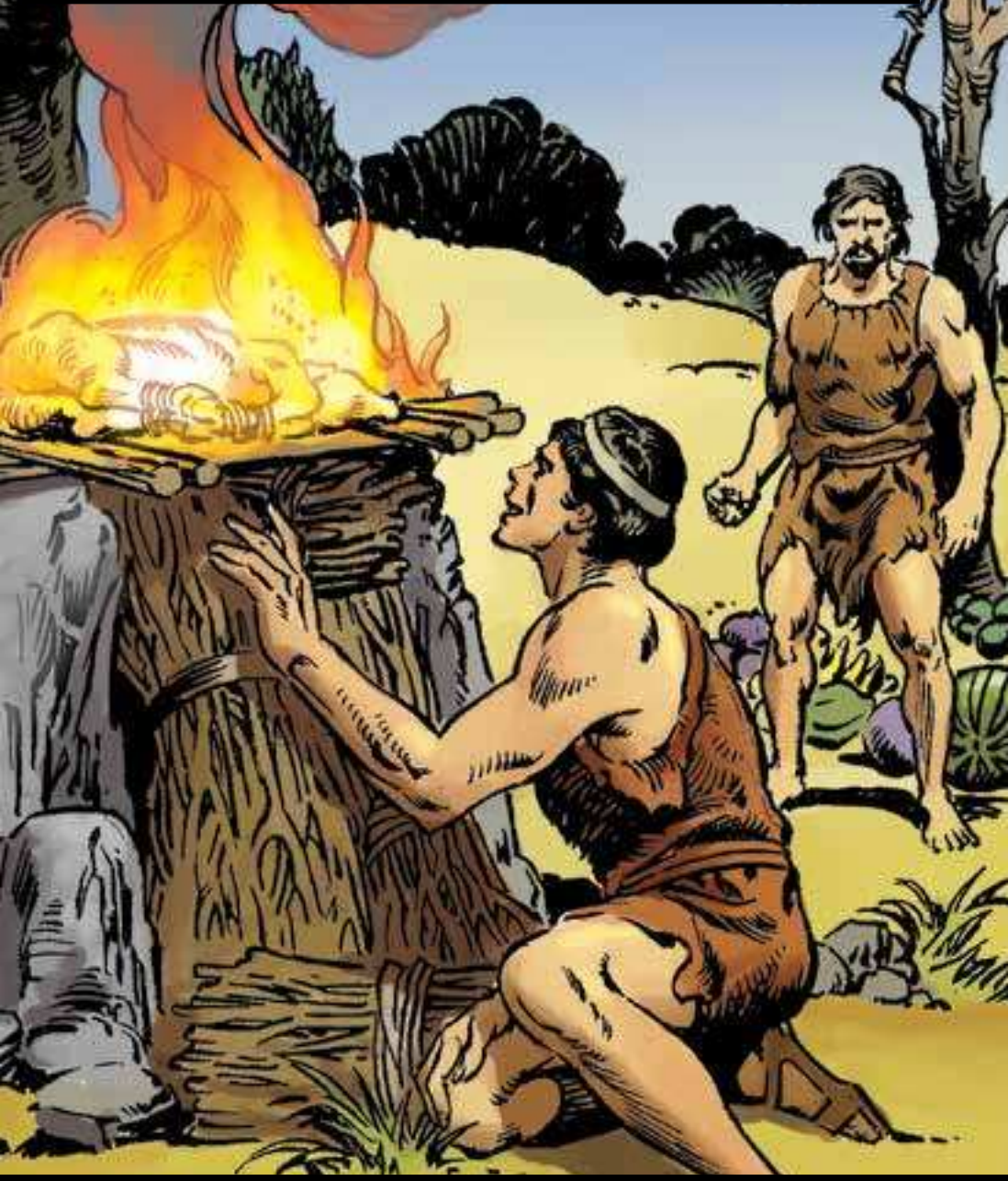
उत्पात्त ४:१-४; रामन्स : २३:२-२३; इब्रा
लोकांस ११:४

नाही, काईन

देवाने, काईनने अर्पण केलेली भेट
नाकारली कारण ती रक्ताविना होती.

हाबेल व त्याच्या भेटीने देव प्रसन्न झाला.
जेव्हा त्याने निरपराध कोकरुचे रक्त सांडले
तेव्हा देवाने हाबेलाचे पाप काढून टाकले.

देव काईनाला म्हणाला, "जर तू काही
केले तर मी तुला आनंदित करीन." आणि
तू तुझा भाऊ हाबेल यावर राज्य करशील
आणि तो तुझ्या अधीन राहील. "

तुला काय वाटतं
तू कोण आहेस? माझे
फळ आणि भाज्या त्या
रक्तरंजित कोकरापेक्षा
अधिक मूल्यवान आहेत.
असे काय आहे तुला
विशेष करते?

माझ्या
बंधूं, अद्याप
रक्तबळी देण्यास
अजून वेळ आहे.

माझ्याकडे
हे सर्व मी घेणार
आहे!

तडाखा!

उत्पात्त ४:५-८

हाबेल मरण पावला आणि
काईनने आपल्या हत्येचे पाप
लपविण्याचा प्रयत्न केला.

पण काईन आपले वाईट कृत्य
देवापासून लपवू शकला नाही. देव
सर्व काही पाहतो आणि जाणतो.

काईन,
तुझा भाऊ
हाबेल कोठे
आहे?

मला माहित
पाहिजे? मी
माझ्या भावाची
काळजी घ्यायला
पाहिजे का?

तुझ्या
भावाचे रक्त अद्याप
जमिनीवर पडलेले आहे. ते
मला तुझ्या वाईट कृत्याबद्दल
सांगते आहे.

देव सर्व काही जाणतो. तो सर्वांना प्रत्येक वेळी पाहतो. त्याच्यापासून काहीही लपविता येत नाही. काईनाने हाबेलाचे काय केले हे देवाने पाहिले. देवाने काईनाला शाप दिला आणि तो बायकोला घेऊन वाळवंटात पळाला. त्याच्या अपराधामुळे त्याला मोठे दुःख झाले.

काईन वचन दिलेला वितरक होऊ शकला नाही. त्याला स्वतः ला सुटका करण्याची गरज होती.

देवाने दिलेल्या पुत्राच्या अभिवचनाचे काय?
आदाम आणि हव्वा यांना आणखी एक
मुलगा झाला; त्यांनी त्याचे नाव शेठ ठेवले.
त्यांना आणखी पुष्कळ मुले व मुली झाले.

काईन ने ज्याला
मारले त्याच्या जागी
देवाने मला आणखी
एक मुलगा देण्यास
सांगितले.

उत्पात्त ४:९-१६, ५:४; कायद १७:२४-२६

सेठला मुलगा झाला. त्याच्या मुलालाही मुलगा झाला;
आणि पुष्कळ मुलगे जन्माला आले पण तरीही
पापाचा शाप काढून मृत्यूचा नाश करण्यासाठी
कोणीही पुढे आले नाही. लवकरच पृथ्वी बरीच
शहरे, खेडी आणि शेतात व्यापली गेली.

प्रत्येक नवीन पिढीसह,
जसजशी लोक वाढत गेले,
पाप वाढले. लोकांनी लैंगिक
पाप केले आणि ते हिंसक
होते. प्रत्येक विचार पापी
होता. कोणीही प्रामाणिकपणे
जगले नाही. आदामाने एक
पाप केले होते; लोकांनी आता
पुष्कळ पापे केली आहेत.

देव म्हणाला, "मला वाईट वाटते की
मी पृथ्वीवर मनुष्य निर्माण केले. मी
पृथ्वीवर जिवंत असलेल्या प्रत्येक वस्तूचा
नाश करीन. " देवाच्या राज्याचा द्वेष
करणारा सैतान देवाला प्रत्येकाचा
जीव घेताना पाहून आनंदीत होईल.

आता नऊ पिढ्या (१,४०० वर्षे) गेली होती आणि जग पापात परिपूर्ण झाले होते.

पुरुषांनी आपल्या सहकार्यांना गुलाम केले.

देवाला, त्याच्यावर प्रेम करण्यासाठी आणि आज्ञाधारकपणे वागणारे एखादे कुटुंब असेल का?

उत्पात्त ६:५-७; रामन्स ५:१२

अंदाजे २५०० ई.पु.

पण असा एक माणूस होता जो नेहमी न्यायाने व योग्य काम करतो. देव पृथ्वीवर इतर सर्वांचा बळी देईल, पण त्याने या मनुष्याशी दयाळूपणे वागण्याचे ठरविले आणि त्याला किंवा त्याच्या कुटुंबाला ठार न मारण्याचा निर्णय घेतला.

नोहा,
मी सर्व पृथ्वीवर
पाण्याचा एक मोठा पूर
पाठवणार आहे. त्या मध्ये
श्वास असलेल्या प्रत्येक
गोष्टीचा नाश होईल.
स्वतः ला, आपल्या
कुटुंबास आणि प्राण्यांना
वाचवण्यासाठी तू एक
मोठी बोट तयार कर.

पृथ्वीवर

असलेल्या प्रत्येक प्राण्यांची एक जोडी बोटीवर आपल्याबरोबर घ्या. तुम्ही खाण्यास परवानगी असलेल्यांपैकी सात घ्या. मी बोट कशी तयार करायची आणि पुराची तयारी करण्यासाठी तुम्हाला काय करावे लागेल ते सांगेन.

नोहा, वचन दिलेले मूल असू शकते,
सैतानची कामे नष्ट करेल?, तो देवाची
आज्ञा पाळेल की तोही अपयशी ठरेल?

देवाने नोहाला, सांगितले की
पृथ्वीवर असलेल्या प्रत्येक प्राण्यांची
एक जोडी आणि खायचे साहित्य
बोटीवर ठेवण्यासाठी किती मोठी
नौका असणे आवश्यक आहे

उत्पात्त ६:८-९, १७-२२, ७:२

मी तुम्हाला शेवटच सांगत आहे. देव एका महाप्रलयाने जगाचा नाश करणार आहे. आपण सर्व माझ्यावर विश्वास ठेवा आणि माझ्या बोटीत सामील व्हा.

मरण पावत असलेल्या प्रत्येकाचा विचार करून हे नोहाला वाईट वाटले, म्हणून प्रत्येक वेळी त्याने पाप करणे थांबवण्यासाठी चेतावणी दिली.

एक
प्रेमळ देव
आपल्या मुलांचा
नाश का करेल?

मूर्ख म्हातारे!

पापामुळे, आपण पाप करणे
थांबविले पाहिजे आणि आपल्या
शेजार्याशी प्रेमाने आणि न्यायाने
वागले पाहिजे.

१२० वर्षानंतर, बोट पूर्ण झाल्यावर, देवाने नोहाकडे जगभरातून लोकांना आणले.

पाहा,
येथे इतके सारे प्राणी
स्वतःहून येतात. जसे
कोणीतरी त्यांना हाक
मारून बोलावते आहे.

हे
पाहणे इतके
विचित्र आहे की
मला माहित नाही असे
प्राणी अस्तित्वात आहेत.
तुम्हाला वाटतं का की
देवाने पूर पाठविण्याविषयी
नोहाच्या म्हणण्यानुसार
काही खर आहे?

अजिबात
नाही, संपूर्ण
पृथ्वीला पूरा मध्ये
बुडविण्यासाठी, इतके
पाणी कोठे मिळेल?

तेथे
अजून जागा
शिल्लक नाही

हे
त्यापैकी
शेवटचे
आहे.

नोहा,
हीच वेळ आहे. आपल्या
सर्व कुटुंबासह आणि जनावरांसह
बोटीत जा.
ज्यांनी पाप करण्याचे थांबले नाही त्यां
सर्वांना येण्यास खुप उशीर होईल.

देवाने बोटीचा
दरवाजा बंद केला,
आणि सात दिवस
काहीही घडले नाही.

हा, हा!
त्या मूर्खांना
पहा, कोणत्याही
पाण्यापासून मैलो न
मैलो दूर, ह्या कोरड्या
मैदानाच्या मध्यभागी, एका
मोठ्या बोटीत मध्ये सर्व
त्या प्राण्यांबरोबर बंद
आहेत.

होय,
मी पैज लावतो की
सिंहांनी त्यांना आत्ता
पर्यंत खाल्ले असेल.

ते
सर्व तेथे एक
आठवड्या पासून
आहेत!

परंतु सातव्या दिवशी पाऊस सुरू झाला, आणि पृथ्वीवर खोल साचलेले पाणी पृष्ठभागावर आले.

मी यापूर्वी असे कधीही पाहिले नाही; तुम्हाला असे वाटते का की बोटीतील वेडे लोक बरोबर असू शकतात? देव प्रत्येकाला त्यांच्या पापांसाठी मारू इच्छित आहे?

काहीही
बोलू नाकोस; देव
प्रेमळ आहे. एक माणूस
कसा बरोबर असू
शकतो आणि आमचे सर्व
धार्मिक नेते चुकीचे कसे
असू शकतात?

यापूर्वी कधीही पाऊस पडला नव्हता. कोणीही
पाऊस कधी ही पाहिला किंवा ऐकला
नव्हता, बरेच लोकांना असे वाटले की नोहा
वेडा आहे. आकाशातून पाणी पडेल असा
विचार करतो, हवामान नेहमीच छान होते,
आणि जमिनीतून एक धूर बाहेर आला आणि
पृथ्वीवर सगळीकडे पाणी पाणी झाले.

मी
नोहाचे ऐकायला हवे होते.
मी किती मूर्ख होतो!

देवा, माझ्या
बाळाला वाचवा!

अंदाजे २३४८ ई. पु.

लोकांना कळले की नोहाने
आम्हाला सत्य सांगितले होते, पण
आता खूप उशीर झाला होता.

चाळीस दिवस, दिवस आणि रात्री पाऊस
पडला, पाण्याने संपूर्ण पृथ्वीवर प्रत्येक
पर्वत झाकून टाकले होते. नोहाबरोबर
नावेत बसलेल्यांना वगळता हवेचा श्वास
घेणारा प्रत्येक जिवंत आत्मा मरण पावला.

उत्पात्त ७:१२, १९-२३, ८:९-१२

पाणी
खाली आल्यावर
मला आनंद होईल,
आणि आम्ही ही बोट
सोडू शकू.

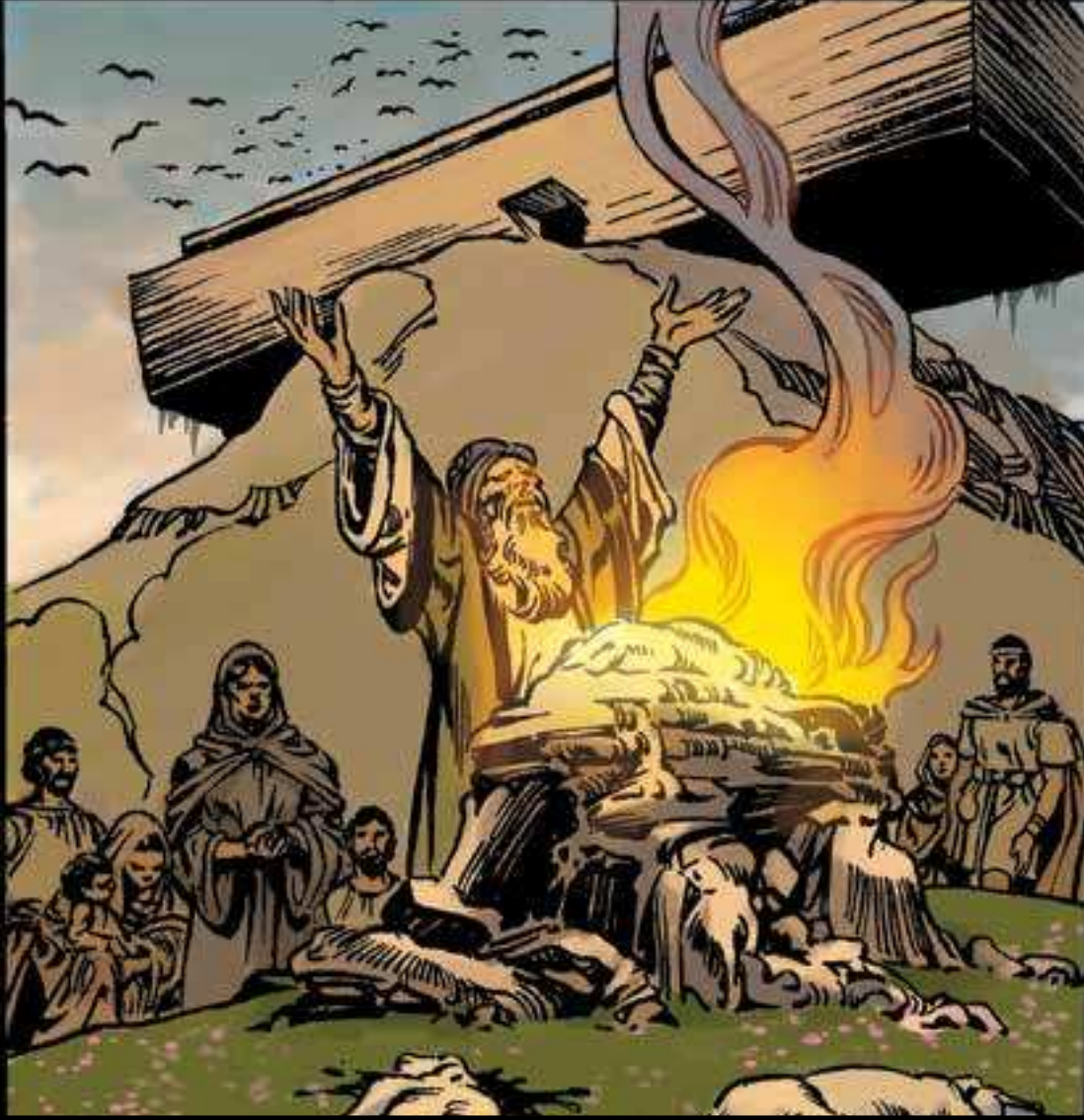
शेवटी नोहाने कबुतराला सोडले आणि तोंडात एक फांदी घेऊन तो परत आला. याचा अर्थ असा की कुठेतरी एक झाड आधीच वाढत आहे. नंतर, त्याने पुन्हा ते सोडले आणि त्यावेळी ते परत आले नाही, याचा अर्थ असा की त्याला राहण्यासाठी चांगली जागा मिळाली आहे.

बोट अरारात नावाच्या डोंगरावर
बसली. प्रत्येकजण एका नव्या
पापाविरहित जगाकडे आला

नोहाने एक वेदी बांधली, आणि त्याने देवाला प्राण्यांचे बलिदान दिले. नोहा एक नीतिमान मनुष्य होता, तरीही त्याच्या अंतःकरणात पाप होते. नोहाने, नोहा व त्याच्या कुटुंबाच्या बदल्यात ही रक्त बलिदाने देवाला अर्पण केली.

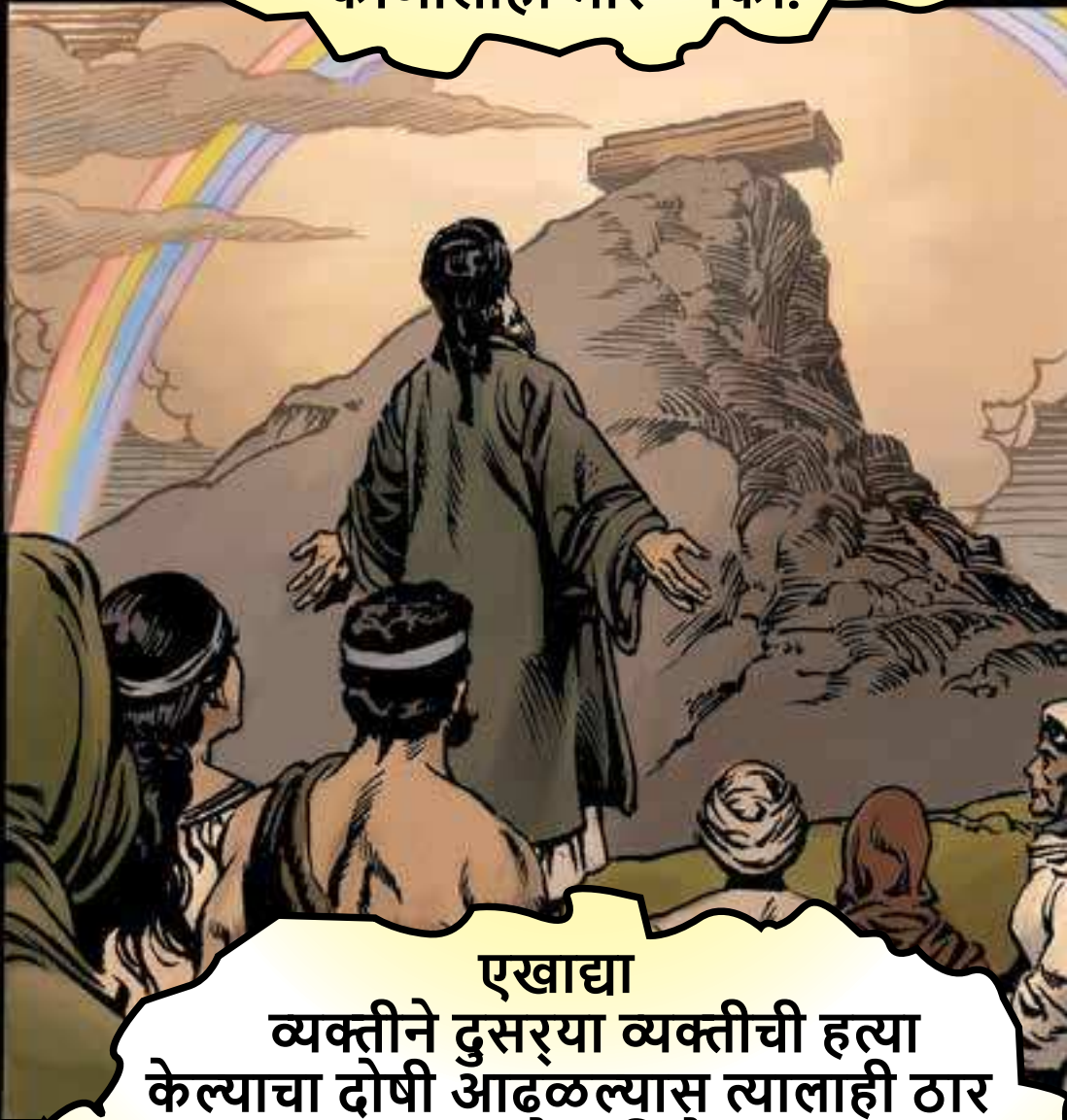

प्राण्यांनी आठ जणांच्या मृत्यूचे प्रतिनिधित्व केले ज्यांचा मृत्यू ते होणार होता, परंतु पूर देवाच्या कृपेमुळे ते बचावला गेले. हे बागेत काय केले त्यासारखे काहीतरी होते. आदाम आणि हव्वेला आच्छादन देण्यासाठी देवाने प्राणी मारले.

मी
पुन्हा कधीही पृथ्वीला पाण्याने नष्ट
करणार नाही याची आठवण म्हणून मी
तुम्हाला आकाशात इंद्रधनुष्य देईन. आपल्यास
पुष्कळ मुले असतील आणि संपूर्ण पृथ्वी पुन्हा
तयार करण्यासाठी आपण संपूर्ण पृथ्वीवर
विखुरले जा.

मी माणसांना घाबरणारे प्राणी निर्माण करीन. आपण पृथ्वीवर जिवंत आणि रेंगाळत असलेले कोणतेही प्राणी खाऊ शकता, जसे आपण भाज्या आणि वनस्पती खाल, परंतु आपण कोणत्याही प्राण्याचे रक्त खाऊ नये. कोणालाही मारू नका.

एखाद्या

व्यक्तीने दुसऱ्या व्यक्तीची हत्या केल्याचा दोषी आढळल्यास त्यालाही ठार मारले पाहिजे.

जर एखाद्या माणसाने दुसऱ्या माणसाचे रक्त सांडले तर त्याचा अपराध परत करण्यासाठी इतर लोकांनी त्याचे रक्त सांडले पाहिजे, कारण जीवन रक्तात असते.

नोहा शेतकरी झाला आणि त्याने द्राक्षे लावली.
नवीन जग फक्त चार कुटुंबांसोबत एकटे होते,
परंतु लवकरच त्यांच्या मुलांना
स्वतः ची मुलेबाळे झाली.

उत्पात्त ८:४, २०, ९:१-२९

नोहाच्या लक्षात आले की फळे एका पात्रात ठेवून काही आठवड्यांसाठी ते ठेवूनदीले की मद्य तयार होते,

त्याने मद्यपान केले ज्यामुळे त्याला मजेदार वाटले. नोहाला हे पेय इतके आवडले की कधीकधी तो काम करू शकत नव्हता. तो फक्त बेशुद्ध पडलेला असायचा. यामुळे त्याने अशा गोष्टी केल्या ज्यामुळे देवाला अप्रसन्न केले.

एक दिवस नोहा इतका मद्यपी झाला की त्याने स्वतः ला नग्र केले व मग तो निघून गेला. त्याचा मुलगा हॅम, त्याला त्याच्या वडिलांची लाज वाटली व त्याला आनंद झाला. त्याने जे काही पाहिले त्यास थट्टा करुन त्यांनी भावांना सांगितले.

जेव्हा नोहा जागा झाला, त्याच्या मुलांनी त्याला हॅमच्या कृत्याबद्दल सांगितले.

तुझा मुलगा, कनान व त्याचे सर्व वंशज तुझा भाऊ शेम याच्या वंशजांचे दास होतील.

बरयाच वर्षानंतर, नोहा
ची भविष्यवाणी खरी
ठरली. कनानी लोकांनी
पॅलेस्टाईन ताब्यात घेतला
व यहूद्यांच्या गुलामगिरीत
त्यांचा अंत झाला.

उत्पात्त ९:२१-२७; १ इातहास ४:४०; स्तात्र
७८:५१, १०५:२३, २७, १०६:२२

सेठ

काईन

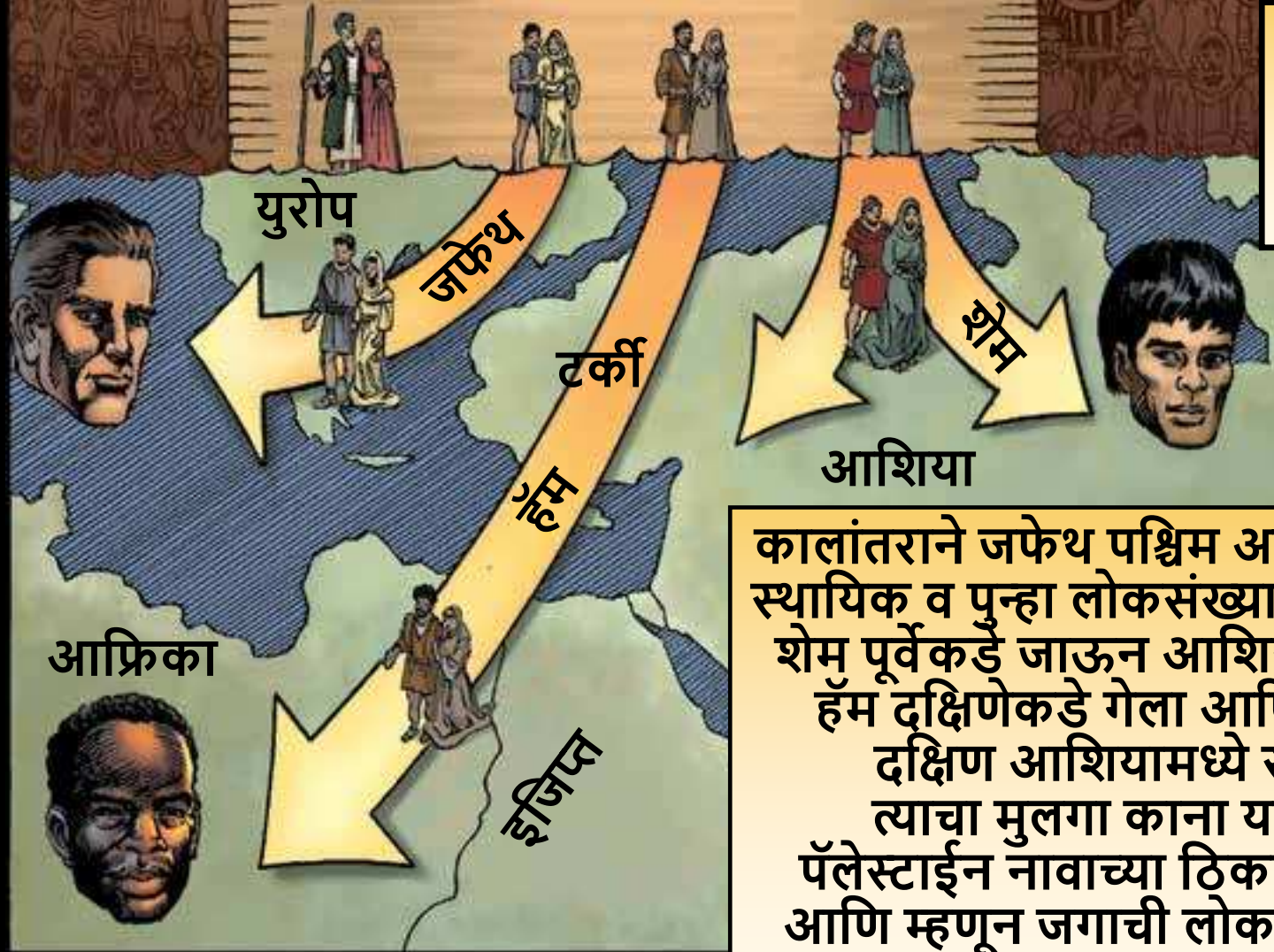
हाबेल

आदाम आणि
हव्वा

त्या आठ लोकां
शिवाय देवाने
प्रत्येकाला ठार केले.

नोहा आणि त्याचे कुटुंब यांना देवाची कृपा दृष्टी मिळाली.

कालांतराने जफेथ पश्चिम आणि उत्तर दिशेला तेथे स्थायिक व पुन्हा लोकसंख्या वाढवण्यासाठी गेला. शेम पूर्वेकडे जाऊन आशियात स्थायिक झाला. हॅम दक्षिणेकडे गेला आणि आफ्रिका आणि दक्षिण आशियामध्ये स्थायिक झाला. त्याचा मुलगा काना यांचे वंशज आता पॅलेस्टाईन नावाच्या ठिकाणी स्थायिक झाले. आणि म्हणून जगाची लोकसंख्या पुन्हा वाढली.

अंदाजे २२४७ ई. पु.

नोहाचा मुलगा हॅम याला कुश नावाचा मुलगा होता. त्यानंतर कुशला निम्नोद नावाचा मुलगा झाला.

निम्नोद मोठा शिकारी झाला, आणि तो संपूर्ण पृथ्वीवर ज्ञात होता. त्याने देवाची आज्ञा पाळण्यास नकार दिला आणि स्वतःचा खोटा धर्म बॅबिलोन नावाच्या ठिकाणी सुरू केला.

बॅबिलोनच्या लोकांना पृथ्वीवर विखुरलेले आणि पृथ्वी पुन्हा
बसविण्याची इच्छा नव्हती, म्हणून ते एकत्र जमले आणि
उपासनेचे केंद्र म्हणून एक मोठा आणि उंच बुरुज बांधला.

पण त्यांचा उपासक हा त्यांचा निर्माता नव्हता. सैतानाने त्यांना लाकूड, दगड आणि धातूपासून आपले स्वतःचे देवता निर्माण करण्यास सांगितले.

देव त्यांच्या नकाराने संतापला, म्हणून त्याने पृथ्वीवर विखुरलेल्या लोकांना वेगवेगळ्या भाषा बोलण्यास उद्भक्त केले.

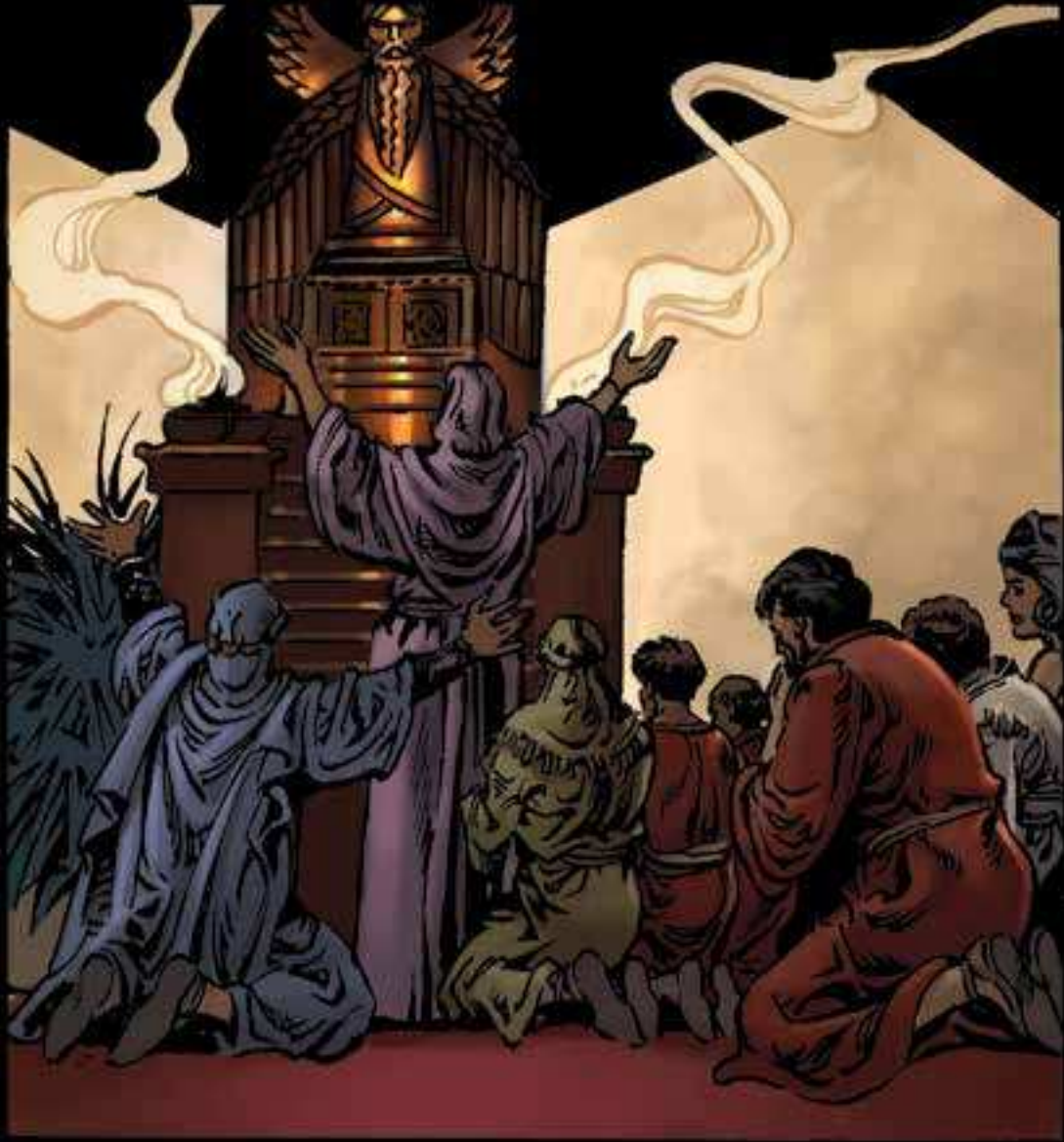
६०२ ३७३ ७३३०
३२४३००६०२४ ०७०६
५२ ०१३४२४

१५९ ३ ७०००
५ ७३३०५ ५०२४९०४
६००००

कामगार यापुढे एकमेकांना समजू शकले नाहीत, त्यामुळे ते काम चालू ठेवू शकले नाहीत.

प्रत्येक भाषा गट आपापल्या मार्गाने गेला. काही लोक पृथ्वीवर दूरच्या ठिकाणी गेले, काही लोक जहाजात दुर्गम बेटांकडे गेले. काही उत्तरेकडे जिथे थंडी होती व काही खाली गरम असलेल्या वाळवंटात, आणि पृथ्वीची पुनर्स्थापना करण्याची देवाची आज्ञा पूर्ण झाली.

जसजशी पृथ्वीवर लोकसंख्या
वाढत गेली तसतसे पुन्हा पाप
वाढत गेले. लोक मूर्तीपुढे वाकले
आणि जिवंत देवाला विसरले.

उत्पात्त १०:६-१०, ११:१-९

<https://goodandevilbook.com/>